

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ
TENDERS REVIEW AUTHORITY

Λεωφ. Γρίβα Διγενή 81-83, 2ο όροφο, Τ.Θ. 24820, 1304 Λευκωσία
Τηλ. 22445100, Φαξ 22445107, Email tra@aap.gov.cy

Ιεραρχική Προσφυγή Αρ. 103/2005

Μεταξύ:

ΚΟΙΝΟΠΡΑΞΙΑΣ – ΕΡΙΣΤΕΛΕ COMMUNICATIONS & MEDIA LTD
ΚΑΙ ΣΠΡΙΝΤ ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΗ Α.Ε.

Αιτούντων

v.

ΑΡΧΗΣ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΚΥΠΡΟΥ

Αναθέτουσας Αρχής

**Αναθεωρητική Αρχή
Προσφορών**

κ. Ιωάννης Π. Πογιατζής, Πρόεδρος
κ. Μιχαλάκης Χριστοφόρου, Μέλος
κ. Πέτρος Φρακάλας, Μέλος
κ. Άγγελος Αγγελίδης, Μέλος
κ. Χριστόφορος Χριστοφίδης, Μέλος

Αιτούντες:

ΚΟΙΝΟΠΡΑΞΙΑ – ΕΡΙΣΤΕΛΕ COMMUNICATIONS &
MEDIA LTD ΚΑΙ ΣΠΡΙΝΤ ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΗ Α.Ε.

Αντιπροσωπεύθηκε από τους:

1. κα Γεωργία Χριστοδούλου, Δικηγόρο
2. κο Δημήτρη Γρηγόρη, Διευθυντή Eristele και εκπρόσωπο της Κοινοπραξίας

Αναθέτουσα Αρχή:

ΑΡΧΗ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΚΥΠΡΟΥ

Αντιπροσωπεύθηκε από τους:

1. κο Πόλυ Πολυβίου, Δικηγόρο
2. κα Έλενα Δαμιανού, Δικηγόρο
3. κο Αλκίβιο Ιωάννου, Διοικητικό Λειτουργό Αρχής Κρατικών Εκθέσεων
4. κα Μαρίνα Πατέρα, Λειτουργό Κρατικών Εκθέσεων

Ενδιαφερόμενο Μέρος:

CONTACT ADVERTISING LTD

Αντιπροσωπεύθηκε από τους:

1. κα Αλεξία Κουντουρή, Δικηγόρο
2. κα Μαρία Λοΐζου, Δικηγόρο
3. κο Μίκη Χριστοδούλου, Διευθύνοντα Σύμβουλο Ενδιαφερόμενου Μέρους

Ημερομηνία έκδοσης Απόφασης: 8 Φεβρουαρίου, 2006

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Με την παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή οι Αιτητές προσβάλλουν την απόφαση της Αναθέτουσας Αρχής η οποία τους κοινοποιήθηκε την 12.12.2005 και βάσει της οποίας η προσφορά αρ. 2005/37 – Τ.Σ./2005/7 που αφορούσε την Εξασφάλιση Υπηρεσιών Διαφημιστικού Γραφείου για την περίοδο 1^η Ιουλίου 2005 – 30 Ιουνίου 2008, κατακυρώθηκε στην εταιρεία Contact Advertising Agency.

Τα ουσιώδη γεγονότα που περιβάλλουν την παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή έχουν συνοπτικά ως ακολούθως:

- (α) Η πιο πάνω προσφορά προκηρύχτηκε αρχικά στις 10.6.2005 και η τελευταία ημερομηνία κατάθεσης τους ήταν η 8.7.2005.
- (β) Με απόφαση της ημερομηνίας 13.9.2005 η Αναθέτουσα Αρχή κατακύρωσε την προσφορά στην εταιρεία Contact Advertising Agency.
Κατόπιν Ιεραρχικής Προσφυγής (αρ. 77/2005) οι Αιτητές στην παρούσα προσφυγή επρόσβαλαν την απόφαση εκείνη για τους λόγους που εξέθεσαν στην ρηθείσα προσφυγή.
- (γ) Η Αναθεωρητική Αρχή Προσφορών με απόφαση ημερομηνίας 26.10.2005 ακύρωσε την πιο πάνω απόφαση της Αναθέτουσας Αρχής για τους λόγους που λεπτομερώς εκτίθενται στην απόφαση της και που βασικά συνοψίζονται στο ότι η Αναθέτουσα Αρχή παρέβηκε την αρχής της ίσης μεταχείρισης των προσφοροδοτών.
- (δ) Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αναθέτουσας Αρχής σε συνεδρία του την 17.11.2005 αποφάσισε να παραπέμψει την επαναξιολόγηση της προσφοράς των Αιτητών στην Υπηρεσιακή Επιτροπή Αξιολόγησης που είχε προηγουμένως συσταθεί για τον υπό κρίση διαγωνισμό.

Η Επιτροπή Αξιολόγησης με απόφασή της ημερομ. 28.11.2005 επαναξιολόγησε την προσφορά των Αιτητών και αναβάθμισε τη βαθμολογία τους στο θέμα

«Δείγματα Εργασίας» από 17.67 βαθμούς σε 21 και με συνολική βαθμολογία 38.67. Σαν αποτέλεσμα οι Αιτητές κατετάγησαν στην 7^η θέση αντί στην 8^η που ήταν προηγουμένως.

- (ε) Δυνάμει των όρων των προσφορών μετά την αξιολόγηση των Τεχνικών Φακέλων θα ανοίγοντο οι Οικονομικοί Φάκελοι μόνο των τεσσάρων προσφοροδοτών που θα εξασφάλιζαν την ψηλότερη βαθμολογία στο Τεχνικό Μέρος.

Είναι σκόπιμο να διευκρινιστεί εδώ ότι μετά την πρώτη απόφαση της Αναθέτουσας Αρχής, όπως αναφέρεται στο (β) πιο πάνω, ο Οικονομικός Φάκελος των Αιτητών τους είχε επιστραφεί και έτσι εκ των πραγμάτων δεν θα ήταν δυνατή η τελική αξιολόγησή τους σε περίπτωση που κατετάσσοντο μεταξύ των τεσσάρων με την ψηλότερη βαθμολογία στο Τεχνικό Μέρος.

- (στ) Οι προσφορές δεν καθόριζαν ρητή ημερομηνία λήξης της ισχύος τους. Στις οδηγίες προς τους προσφοροδότες στην παράγρ. 4(α)(ii) αναφέρεται επί λέξει: *«Η Εγγυητική Επιστολή θα πρέπει να ισχύει για περίοδο 60 ημερών από την ημερομηνία λήξεως υποβολής των προσφορών, δηλαδή μέχρι τις 8 Σεπτεμβρίου, 2005. Στην εξαιρετική περίπτωση που κριθεί αναγκαία η παράταση του χρόνου λήψης της απόφασης για επιλογή των διαφημιστικών γραφείων, θα πρέπει να παραταθεί ανάλογα και η Εγγυητική επιστολή χωρίς καμιά αλλαγή.»* Τούτου δοθέντος και αν ακόμα παραβλεφθεί η συνήθης πρακτική των Αναθετουσών Αρχών να ζητούν όπως η εγγύηση συμμετοχής ισχύει για περίοδο 30 ημερών από την ημερομηνία λήξης των προσφορών, και πάλιν είναι φανερό ότι η ισχύς των προσφορών έληγε τουλάχιστον την 8^η Σεπτεμβρίου, 2005.

- (ζ) Σε συνάρτηση με τα αμέσως πιο πάνω αναφερόμενα, η Αναθέτουσα Αρχή ζήτησε από τους προσφοροδότες την 13.9.2005 ανανέωση της εγγύησης συμμετοχής μέχρι τις 30.11.2005. Καμιά απόφαση για παράταση των προσφορών δεν λήφθηκε.

- (η) Η Αναθέτουσα Αρχή προέβη σε κατακύρωση της προσφοράς, κατόπιν ισχυριζόμενης επανεξέτασης, και πάλιν στην εταιρεία Contact Advertising Agency

την 1.12.2005 η οποία και ενημερώθηκε για τη νέα κατακύρωση την 2.12.2005. Η εταιρεία Contact προσκόμισε νέα εγγυητική την 5.12.2005 και η υπογραφή της σύμβασης υπογράφηκε την 8.12.2005. Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός και πρέπει να σημειωθεί ότι οι Αιτητές ειδοποιήθηκαν για τη νέα κατακύρωση την 12.12.2005. Είναι προφανές ότι η υπογραφή της σύμβασης έγινε κατά πλήρη παράβαση του όρου του άρθρου 56(2), (3) και (4) του Νόμου 101(Ι)/2003 ως επίσης και του άρθρου 27(1)(β) της Κ.Δ.Π. 71/2004 και του άρθρου 15(1)(2)(α) της Κ.Δ.Π. 492/2004.

Οι Αιτητές προσβάλλουν την πιο πάνω απόφαση της Αναθέτουσας Αρχής για τους λόγους που αναφέρουν στην προσφυγή τους και αναλύουν στη γραπτή αγόρευση τους και οι οποίοι συνοψίζονται βασικά ως ακολούθως:

- (1) Είναι παράνομη η απόφαση γιατί ο διαγωνισμός είχε λήξει και η ισχύς των προσφορών δεν είχε ανανεωθεί.
- (2) Παράβαση των όρων του διαγωνισμού από την αναθέτουσα Αρχή γιατί οι εγγυητικές είχαν λήξει. (Όρος 4.α των Όρων του Διαγωνισμού).
- (3) Η απόφαση για επαναξιολόγηση ήταν παράνομη και παράτυπη αφού ο οικονομικός φάκελος των Αιτητών τους είχε επιστραφεί μετά την πρώτη κατακύρωση, την 13.9.2005, και πριν λήξει ο χρόνος για την άσκηση Ιεραρχικής Προσφυγής, γεγονός που καθιστούσε αδύνατη την ουσιαστική επαναξιολόγηση της προσφοράς τους.
- (4) Μη συμμόρφωση με την απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Προσφορών. Οι Αιτητές ισχυρίζονται ότι σε συμμόρφωση με την πιο πάνω απόφαση η Αναθέτουσα Αρχή έπρεπε να προβεί σε επαναξιολόγηση των προσφορών λαμβάνοντας υπόψη ότι η Κοινοπραξία αποτελείτο από την εταιρεία Σπριντ και την Epistele και έπρεπε να αξιολογηθούν από κοινού και όχι να επαναβαθμολογηθούν ή να αιτιολογηθεί η απόφασή τους και τούτο νοουμένου ότι ο διαγωνισμός δεν είχε λήξει. Επιπλέον η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αναιτιολόγητη γιατί για τη βαθμολογία για τον

προσφοροδότη παρέμεινε η ίδια σε 17.67 και δεν εξηγείται εάν λήφθηκε τελικά υπόψη το προσωπικό της εταιρείας Σπριντ σύμφωνα με την απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Προσφορών.

- (5) Τέλος, οι Αιτητές ισχυρίζονται ότι εφόσον η Αναθέτουσα Αρχή καταχώρησε προσφυγή στο Ανώτατο Δικαστήριο εναντίον της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Προσφορών στην Ιεραρχική Προσφυγή 77/2005 έχασαν το δικαίωμα να επανεξετάσουν και/ή να παρατείνουν το διαγωνισμό αφού όφειλαν να αναμένουν το αποτέλεσμα της προσφυγής τους στο Ανώτατο Δικαστήριο.

Η Αναθέτουσα Αρχή σε απάντηση των πιο πάνω ισχυρισμών των Αιτητών επρόβαλε τις πιο κάτω θέσεις:

- (1) Η ανάκληση ή ακύρωση διοικητικής πράξης ενεργεί *ex tunc* και επιφέρει την εξαφάνιση της πράξης εξ υπαρχής. Μετά την ανάκληση ή ακύρωση η κατάσταση επανέρχεται στο πραγματικό και νομικό καθεστώς της ημέρας που εκδόθηκε η πράξη που ανακλήθηκε ή ακυρώθηκε.

Η επανεξέταση περιορίζεται στα γεγονότα που υπήρχαν κατά το χρόνο της έκδοσης της αρχικής απόφασης, ανεξάρτητα αν λήφθηκαν υπόψη ή όχι στη λήψη της. Ως εκ τούτου, σύμφωνα με τον ισχυρισμό αυτό η επανεξέταση έγινε την 1.12.2005 αλλά ουσιαστικά έχει σκοπό να πληρώσει το κενό που άφησε η ακύρωση της προηγούμενης απόφασης της Αναθέτουσας Αρχής την 13.9.2005. Το ίδιο ισχύει και για την τελική απόφαση κατακύρωσης η οποία ελήφθη την 1.12.2005, νομικά όμως θεωρείται ότι λήφθηκε στις 13.9.2005 υπό την έννοια ότι έχει αναδρομική ισχύ και τοποθετείται, χρονικά και νομικά, στο χρόνο της πράξης που ακυρώθηκε δηλαδή στις 13.9.2005. Ως εκ τούτου η Αναθεωρητική Αρχή Προσφορών δεν θα πρέπει να λάβει υπόψη οτιδήποτε έγινε ή δεν έγινε μετά τις 13.9.2005.

- (2) Για το θέμα της ισχύος των προσφορών γίνεται παραδεκτό ότι δεν προνοούσαν για συγκεκριμένη περίοδο ισχύος αλλά εφόσον γίνεται αναφορά σε Εγγυητική

Επιστολή η οποία θα πρέπει να συνοδεύει την προσφορά και η οποία αρχικά εξέπνεε στις 8.9.2005, τότε είναι φανερό ότι συνδέεται η ισχύς της προσφοράς με την ισχύ της Εγγυητικής Επιστολής η οποία μεταγενέστερα παρατέθηκε μέχρι τις 30.11.2005. Και μπορεί, σύμφωνα με τον ισχυρισμό αυτό, η επανεξέταση του θέματος να έληξε την 1.12.2005, δηλαδή μια ημέρα μετά την εκπνοή των τραπεζικών εγγυητικών επιστολών, η επανεξέταση όμως άρχισε την 17.11.2005 δηλαδή μετά την ανανέωση των Εγγυητικών Επιστολών.

Διαζευκτικά η Αναθέτουσα Αρχή ισχυρίζεται ότι έστω και αν κριθεί ότι είναι άλλο θέμα η ισχύς των προσφορών και άλλο η ισχύς των Εγγυητικών Επιστολών, τότε οι προσφορές συνέπεσαν να ισχύουν διότι ουδέποτε λέχθηκε ότι έπαυσαν να υφίστανται ή ότι είχαν εκπνεύσει. Εάν δεν έχουν έτσι τα πράγματα, τότε δεν υπήρχαν την 1.12.2005 έγκυρες προσφορές, ούτε φυσικά και του αιτητή/παραπονούμενου.

- (3) Σαν συνέχεια του πιο πάνω επιχειρήματος προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι η Αναθέτουσα Αρχή, εάν έτσι επιθυμεί, μπορεί να παραιτηθεί του δικαιώματος ανανέωσης ή παράτασης της Εγγυητικής Επιστολής παρόλο που η τελική κατακύρωση (μέσω επανεξέτασης) γίνεται την 1.12.2005 με τις εγγυητικές να έχουν εκπνεύσει την προηγούμενη μέρα. Επί του σημείου αυτού σημειώνεται ότι ο παραπονούμενος (Αιτητής) είχε λάβει μέρος στην όλη διαδικασία και πως ο ίδιος ήγειρε την Ιεραρχική Προσφυγή με την οποία ακυρώθηκε η αρχική κατακύρωση με αποτέλεσμα το θέμα να πρέπει να επανεξεταστεί και δεύτερο ότι εναπόκειται στην Αναθέτουσα Αρχή να ζητήσει ανανέωση Εγγυητικής Επιστολής ή να παραιτηθεί του δικαιώματος τούτου. Σαν κατακλείδα των πιο πάνω επιχειρημάτων ο Δικηγόρος της Αναθέτουσας Αρχής θέτει το ακόλουθο δυνητικό ερώτημα: *«Τι γίνεται σε περίπτωση που η Αρχή αποφασίζει να κατακυρώσει υπέρ του προσφοροδότη Α, μετά την εκπνοή της Εγγυητικής, και αρνείται να παραχωρήσει εγγυητική για την εκτέλεση του έργου;»* Και η απάντηση που δίδεται είναι η ακόλουθη: *«Τότε απλούστατα, το έργο δεν ανατίθεται στον προσφοροδότη Α, χωρίς η Αρχή να μπορεί να τον αναγκάσει να δεχθεί το έργο. Το όλο θέμα ανάγεται στη σφαίρα του δικαίου των συμβάσεων».*

Το Ενδιαφερόμενο Μέρος υιοθέτησε βασικά τις θέσεις της Αναθέτουσας Αρχής και πρόβαλε επιπλέον το επιχείρημα ότι εάν την ημέρα κατακύρωσης δηλαδή την 1.12.2005 δεν υπήρχαν έγκυρες προσφορές αυτό συμπεριλαμβάνει και την προσφορά των Αιτητών οι οποίοι ως εκ τούτου δεν έχουν έννομο συμφέρον να καταχωρήσουν την παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή.

Αφού ακούσαμε προσεκτικά τα επιχειρήματα των Μερών καταλήγουμε στα ακόλουθα:

- A. Ολόκληρη η διαδικασία που ακολούθησε η Αναθέτουσα Αρχή στην υπό αναφορά προσφορά είναι λανθασμένη, παράτυπη και παράνομη.

Κατά τη διαδικασία ακρόασης της παρούσας Προσφυγής κατέστη φανερό ότι οι προσφορές είχαν λήξει και πριν την πρώτη κατακύρωση η οποία έγινε την 13.9.2005 όπως είχε λήξει και η Εγγυητική Επιστολή την 8.9.2005. Είναι αναμφισβήτητο το γεγονός ότι οι προσφορές ουδέποτε παρατάθηκαν. Δοθέντος ότι στην προσφορά δεν καθοριζέτο χρόνος λήξης αλλά μόνο χρόνος λήψης της εγγυητικής ο οποίος όπως προαναφέρεται ήταν αρχικά η 8.9.2005, σε καμιά περίπτωση η διάρκεια των προσφορών δεν θα μπορούσε να εκτείνεται πέραν της ημερομηνίας αυτής. Τούτο γίνεται παραδεκτό από την Αναθέτουσα Αρχή όταν αναφέρεται στη γραπτή αγόρευση του δικηγόρου της ότι *«συνδέεται η ισχύς της προσφοράς με την ισχύ της Εγγυητικής Επιστολής»*.

Βεβαίως το θέμα αυτό δεν εγέρθηκε από τους Αιτητές στην προηγούμενη Ιεραρχική Προσφυγή τους, αλλά εγείρεται στην παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή και θεωρούμε ότι έχουμε δικαίωμα να το εξετάσουμε. Είναι καλά θεμελιωμένη αρχή ότι μετά την παρέλευση του χρόνου διάρκειας των προσφορών και εφόσον δεν προηγήθη ανανέωση πριν από τη λήξη τους, οι προσφορές παύουν να ισχύουν. Καθίστανται νεκρές και οποιαδήποτε περαιτέρω διαδικασία είναι άκυρη και χωρίς οποιοδήποτε έννομο αποτέλεσμα.

- B. Αλλά και αν ακόμα παραβλεφθεί το θέμα της λήξης και μη ανανέωσης της διάρκειας των προσφορών, παραμένει το θέμα της λήξης της Εγγυητικής Επιστολής. Όπως αναφέρεται πιο πάνω, η πρώτη εγγυητική έληξε την 8.9.2005.

Εζητήθη ανανέωση της την 13.9.2005 για περίοδο 60 ημερών μέχρι 30 Νοεμβρίου, 2005. Η δεύτερη κατακύρωση έγινε την 1.12.2005 δηλαδή μετά τη λήξη της περιόδου ανανέωσης. Δεν αποδεχόμαστε το επιχείρημα του ευπαίδευτου Δικηγόρου της Αναθέτουσας Αρχής ότι αυτή μπορεί «εάν έτσι επιθυμεί» να παραιτηθεί του δικαιώματος ανανέωσης ή παράτασης της Εγγυητικής Επιστολής.

Το άρθρο 12 των περί της Σύναψης Συμβάσεων (Προμήθειες, Έργα και Υπηρεσίες) (Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου και Κοινότητες) Κανονισμών του 2004 (Κ.Δ.Π. 492/2004) όπως και το άρθρο 24 της Κ.Δ.Π. 71/2004 καθιερώνουν υποχρεωτικό τον όρο στα έγγραφα προσφορών που να καθορίζει το είδος και το ύψος της εγγύησης συμμετοχής, ο οποίος να συνοδεύει τις προσφορές που υποβάλλονται. Υπάρχει διακριτική ευχέρεια της Αναθέτουσας Αρχής να μη ζητά εγγύηση συμμετοχής για διαγωνισμούς που οδηγούν στην ανάθεση σύμβασης εκτιμώμενης αξίας κατώτερης του ποσού των 30.000 λιρών.

Είναι κατά την άποψή μας, αυτονόητο ότι εφόσον στους όρους των προσφορών, όσον αφορά τον παρόντα διαγωνισμό, εζητήθη εγγύηση, η Αναθέτουσα Αρχή όφειλε να τηρήσει τους όρους του διαγωνισμού και όχι να κρίνει κατά το δοκούν εάν θα παραιτηθεί από τον όρο αυτό μετά την προκήρυξη του διαγωνισμού. Αλλά και πάλιν η Αναθέτουσα Αρχή ουδέποτε παραιτήθηκε του δικαιώματος να ζητά εγγυητικές. Απλά τις ανανέωσε μετά την πρώτη λήξη τους και κατακύρωσε την προσφορά μετά τη λήξη της ημερομηνίας ανανέωσης.

- Γ. Είναι ορθό το επιχείρημα των Αιτητών ότι η ακύρωση ή ανάκληση διοικητικής πράξης ενεργεί *ex tunc* και επιφέρει την εξαφάνιση της πράξης εξ υπαρχής και μετά την ανάκληση ή ακύρωση η κατάσταση επανέρχεται στο πραγματικό και νομικό καθεστώς της ημέρας που εκδόθηκε η πράξη που ανακλήθηκε ή ακυρώθηκε. Αυτή η ημερομηνία είναι η 13.9.2005. Όμως είναι, κατά την άποψή μας, αυτονόητο ότι και κατά την ημερομηνία που λήφθηκε η ακυρωθείσα απόφαση και κατά την επακολουθήσασα επανεξέταση και κατά την ημέρα κατακύρωσης θα πρέπει να υπάρχουν σε ισχύ οι προσφορές και συνακόλουθα η σχετική εγγύηση. Στην παρούσα περίπτωση και όπως αναφέρεται και πιο πάνω

η ισχύς των προσφορών έληξε την 8.9.2005, η ακυρωθείσα απόφαση λήφθηκε την 13.9.2005 και η δεύτερη απόφαση για κατακύρωση λήφθηκε την 1.12.2005 έστω και αν οι εγγυητικές ανανεώθηκαν και έληξαν την 30.11.2005.

Είναι φανερό από όλα τα γεγονότα που εκτίθενται στην παρούσα παράγραφο όπως και τις παραγράφους (Α) και (Β) πιο πάνω ότι και κατά το χρόνο της πρώτης κατακύρωσης την 13.9.2005 και κατά το χρόνο της δεύτερης κατακύρωσης την 1.12.2005 ούτε προσφορές υπήρχαν σε ισχύ ούτε και Εγγυητικές Επιστολές. Και από το λόγο αυτό και μόνο προκύπτει ότι η διαδικασία που ακολουθήθηκε ήταν και παράνομη και παράτυπη. Και αυτό είναι αρκετό για να καθορίσει και το αποτέλεσμα της παρούσας Ιεραρχικής Προσφυγής.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό του Ενδιαφερόμενου Μέρους για την έλλειψη εννόμου συμφέροντος των Αιτητών αποφασίζουμε ότι δεν ευσταθεί. Οι Αιτητές είχαν ειδική σχέση με την προσβαλλόμενη απόφαση σαν ανταγωνιστές του Ενδιαφερόμενου Μέρους και αυτό είναι αρκετό για να τους παράσχει το απαιτούμενο έννομο συμφέρον όπως επί λέξει αναφέρεται στην απόφαση του Εντίμου Δικαστή Γ.Κ. Νικολάου, στην Υπόθεση αρ. 819/97, (Κ.Μ.Α. Σιδηρουργικές Εργασίες Λτδ ν. Κυπριακής Δημοκρατίας δια του Προέδρου του Κεντρικού Συμβουλίου Προσφορών) ημερομηνίας 31.7.2000, στην οποία γίνεται παραπομπή στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση Σεργίδου ν. Δήμου Λευκωσίας κ.ά. Α.Ε. 1738 ημερ. 27.2.1998.

- Δ. Βάσει των πιο πάνω ευρημάτων μας δεν θεωρούμε σκόπιμο να ασχοληθούμε με τους άλλους ισχυρισμούς των Αιτητών. Ειδικά όμως για τον ισχυρισμό για μη ορθή επαναξιολόγηση της προσφοράς τους, θεωρούμε σκόπιμο να αναφέρουμε τα ακόλουθα:

Η Αναθέτουσα Αρχή όφειλε να γνωρίζει, πριν αποφασίσει για επαναξιολόγηση και άσχετα με το θέμα της ακυρότητας της διαδικασίας, ότι τούτο δεν θα ήταν εφικτό εάν συνεπεία της επαναξιολόγησης οι Αιτητές θα κατετάσσοντο μεταξύ των τεσσάρων πρώτων γιατί ο οικονομικός τους φάκελος τους είχε επιστραφεί μετά την πρώτη κατακύρωση. Τούτο σε συνδυασμό με τον απαράδεκτο τρόπο

ενέργειας της Αναθέτουσας Αρχής να προβεί σε κατακύρωση της προσφοράς στο Ενδιαφερόμενο Μέρος την 1.12.2005, να το ενημερώσει για την κατακύρωση την 2.12.2005 και να υπογράψει τη σύμβαση την 8.12.2005 χωρίς να τηρήσει τις πρόνοιες του άρθρου 56(2) και (3) του Ν. 101(Ι)/2003 και τις πρόνοιες του άρθρου 27(1)(β) της Κ.Δ.Π. 71/2004 και του άρθρου 15(1)(2)(α) της Κ.Δ.Π. 492/2004 και τις σχετικές προθεσμίες, αφήνει σοβαρές αμφιβολίες για την ειλικρίνεια της πρόθεσης της για σοβαρή και αντικειμενική αξιολόγηση της προσφοράς τους. Όμως, όπως αναφέρουμε και πιο πάνω θεωρούμε ότι δεν έχει νόημα να ασχοληθούμε με λεπτομέρεια με το λόγο αυτό, αφού ούτως ή άλλως η διαδικασία που ακολουθήθηκε ήταν άκυρη όπως αναφέρουμε στις προηγούμενες παραγράφους.

Βάσει όλων των πιο πάνω θεωρούμε ότι η προσβαλλόμενη απόφαση της Αναθέτουσας Αρχής παραβιάζει σοβαρά το ισχύον δίκαιο γιατί λήφθηκε κατά παράβαση του Νόμου και των Κανονισμών ή/και λήφθηκε καθ' υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας και είναι επίσης αναιτιολόγητη. Σαν αποτέλεσμα, η προσβαλλόμενη απόφαση της Αναθέτουσας Αρχής ακυρώνεται.